

1894-11-08

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 59

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10885>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΡΟΥΤΑ

Έτησια εν Κύπρω Σελίνια..... 8.
Έν τῷ ἔξωτικῷ "..... 10

Πᾶσα αἴτησις δεῖν νά γίνηται πρὸς τὸν ἐκδότην, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρωμῆς δεῖν νά φέρη τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΠΟΙΗΚΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώμας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ἡ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΡΙΠΩΝΟΣ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΑΓΑΘΩΝ ΔΙΑΘΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ.

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 52 φύλλῳ ἡμῶν λόγον ποιούμενου περὶ τοῦ γνωστοῦ τηλεγράφηματός πρὸς τὸν Μέγαν τῆς Κύπρου Ἀρμοστήν περὶ τῆς μὴ ἐγκαταλείψεως τῆς Κύπρου ἐξεργάζομεν τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις γνωστοποιήσῃ ἐπίσης τί διακρίνεται ἐπὶ τέλους νά πράξη ὑπὲρ τῆς προσόδου καὶ ἀληθινῆς εὐημερίας τῆς πατρίδος ἡμῶν. Τοῦτο θεωροῦμεν ὡς φυσικὸν ἐπόμενον τῆς ἀγγελλομένης διαθεβαιώσεως, ὅτι ἡ Κύπρος δὲν ἐγκαταλείπεται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας. Διὸ μεγάλως ἐξεπλάγηνμεν, ὅτε ἐν τῇ τελευταίᾳ ἐπιστήμῳ ἡμεριδίου ἀνέγνωμεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Μέγαν Ἀρμοστήν τοῦ Λόρδου Ρίπωνος, Ὑπουργοῦ τῶν ἀποικιῶν, ἐπιβεβαιουμένου τοῦ προηγουμένου τηλεγράφημά του καὶ προστιθεμένου, ὅτι ἐπιθυμεῖ νά μὴ ἀφῆσθαι νά παρέλθῃ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο, πρὶν ἢ σαφηνίσῃ τοὺς λόγους, δι' οὓς ἐθεωρήθη ἑπάναγκες νά μετακληθῶσιν ἐκ Κύπρου οἱ τέσσαρες λόχοι τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ. Ἐν τέλει δὲ εὖρει εὐχαιρον ὁ ἐντιμότατος ὑπουργὸς μόνον νά ἐπαλείψῃ τὰ πρόσωπα τῶν Κυπρίων διὰ θωπευτικῆς χαριτολογίας, δηλονότι μετὰ δικαιοδοσίᾳ κατοχῆν τῆς Κύπρου ἢ Κυβερνήσεως τῆς Ἀνάστασης ἐπέισθη περὶ τῆς φρονήσεως καὶ γενικῶς περὶ τοῦ φιλονόμου χαρακτήρος τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ.

Βεβαίως ὁ κυπριακὸς λαὸς θέλει δεῖλαι ἀπὸ τοῦδε μεγίστην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀνάστασης, διότι μεταδεκαεξαετη πείραν ἐφθασε εἰς τοιοῦτον εὐάρεστον συμπέρασμα περὶ τῶν ἀρετῶν τῶν Κυπρίων, ἀλλὰ φαίνεται ἡμῖν ὅτι ἀρεταὶ τοιαῦται εἶναι νά διεγείρωσι φιλοδοξίαν ἀμικθῆναι ἐκ μέρους τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως, ἐκείνους ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ αὐτῆς φρονῆσθαι ὅτι ἰκανὴ ἀμοιβὴ λαῶν φιλονόμων εἶναι τὸ νά φορολογῶνται καὶ ἀραιμάσφηνται ὅταν τὰ

δυνατὸν βιαστέροις, ἵνα μὴ ἐπιλήθῃ οὐτοῖς ποτὲ ἠδρεξίς νά ἐγκαταλείψωσι καὶ ἀπολέσωσι τὸ ἀγαθὸν αὐτῶν φυσικόν.

Ὅπως δὲ καὶ ἂν ἔχῃ, τὸ ἐρ ἡμῶν ἐσχηματίσαμεν πλέον τὴν πεποιθῆσιν, ὅτι οὐδὲν ἔχομεν νά ἀναμένωμεν πρὸ ἀγαθὸν παρὰ τῆς πολιτικῆς ἢ ἢ ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἀπεφάσισε μέχρι τοῦδε νά ἐραρυμῶσιν ἐν Κύπρῳ, καὶ εἰ ἐπιπέσει εἰς τὸν κυπριακὸν λαόν ἢ τοὺς χερρνονοῦντας καὶ μὴ ἰδιοτελεῦσθαι παρ' αὐτῶν νά σκερθῶσι καὶ ἐργηθῶσιν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ τόπου ἀπὸ τοῦ κατέχοντος ἡμᾶς ἐρικαιρου.

Ἐάν ἀφῆσθαιμεν κατὰ μέρος καὶ τὸν πρὸς τὴν Τουρκίαν πόρον, ὅστις ἐπεβλήθη ἡμῖν ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας καὶ χρησιμοποιεῖται ἕως ἐξουθενῆσαι τακτικῶς ἐξαντληθῆναι βυθμηδὸν τοὺς πόρους τῆς νήσου, ἐάν μὴ ποιήσωμεν μείαν καὶ τοῦ πολυδαπάνου τῆς ἐν Κύπρῳ διοικήσεως, το ὅποιον ἐπίσης ἐξαντλεῖ τοὺς πόρους, οἱ οἷνες ἠδύνατο νά χρησιμεύσωσιν εἰς ἔργα δημόσια πρὸς ἀναγέννησιν τοῦ τόπου, ὑπάρχει ὅμως ἀλλή τις σκέψις καὶ ἄλλο μέσον, τὸ ὅποιον ἡ ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἠδύνατο νά μεταχειρισθῆ πρὸς τοιοῦτον σκοπόν, ἐάν πράγματι ἐνεργεῖτο ἀγαθῶν διαθέσεων πρὸς τὸν τόπον ἡμῶν καὶ ἐάν αἱ διευθύνοντες τὰ τῆς νήσου ἡμῶν ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἀποικιῶν δὲ ἐφροντίζον ἢ μόνον πως νά διατηρηθῇ πάντοτε ἡ ἐνεστώσα ἀλλία κατάστασις τῆς Κύπρου, ἢ ἐξυπηρετοῦσα φαίνεται τὴν πολιτικὴν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως.

Καὶ ὅπως ἡ Κυβέρνησις ἢ Ἀγγλικὴ ἀπὸ τῆς κατοχῆς καὶ ἐντέθει. ἀ. α. πᾶς ἕως ἑκάς ἐνός ἢ δύο, περίσχειν εἰς τὴν Κύπρον ἐνιαυσίαν ἐπιχορήγησιν, ἢ τῆς κηροζιμένης συμπεσοῦται μέχρι σήμερον εἰς Λ. στερλ. 270.000. Ἐάν λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις τῆς Ἀνάστασης πράγματι ἐνεργεῖτο ἀγαθῶν διαθέσεων πρὸς τὴν Κύπρον, καὶ μόνον τὸ ἡμῖν τοῦ ἐν λόγῳ ἀθροίσματος τῶν ἐπιχορηγήσεων εἰς εἶγε δαπανηρῆς σῦναμα καὶ ἐρ' ἀπαξ εἰς τοιαῦτα δημόσια ἀνιποραγωγικά ἔργα εἰς τὰ καθίστων σήμερον τὴν νήσον ἡμῶν οὐ μόνον αὐτάρακῃ καὶ ἀθήραν, ἀλλὰ καὶ

τόπον ἐπιζήλον ἐν τῇ Μεσογείῳ, καὶ αὐτὴ θά ἐσώζετο πλέον πρὸ χρόνων τὰς ἐπιχορηγήσεις αὐτῆς καὶ ἡ Κύπρος ἀντιτοῦ νά φθίνη καὶ τήκηται, ὡς νῦν ἔχει, θά ἐξίπεμπε φωνὴν εὐγνωμοσύνης καὶ εὐλογίας ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἀνάστασης.

Ἀλλ' ὅτι δὲν ἐγένετο μέχρι τοῦδε δὲν εἶνε δυνατόν νά γείνη ἐν τῷ μέλλοντι; Εἶνε βεβαίως ἀναντίρρητον ὅτι ἡ ἐσωτερικὴ κατάστασις τῆς χώρας δὲν ἐβελτιώθη, ὅτι πρὸ πάντων τὰ μέσα τῆς συγκοινωνίας εἶνε ἐλλειπέστατα καὶ ἐλκεῖν, ὅτι ὁ μόνος τῆς χώρας παράγων, ἢ γεωργία, δεῖται συνδρομῆς καὶ ἀντιλήψεως, ὅτι ἡ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ συγκοινωνία τῆς νήσου εἶνε ἐλλείπουσα καὶ ἐπισύρει τὸν οἶκτον τῶν γενοῦν, καὶ οὕτως ἐάν ἡ Κυβέρνησις ἢ ἀγγλικὴ ἀπεφάσιζε νά μεριμνήσῃ πραγματικῶς περὶ τῆς νήσου ἡμῶν, θά ἦτο εὐκολώτατον αὐτῇ, ὡς ὑποδεικνύομεν, νά ἐπενέγκῃ σῦντονον ἠερπείαν τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ νά ἀρῇ ἀρ' ἑαυτῆς τὸν ψόγον καὶ τὴν μομφὴν, ὅτι μόνον ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν Κυβερνήσεων τῶν καταλαβουσῶν χώραν τουρκικὴν ἐξακολουθεῖ νά ἐραρυμῶσιν ἐρ' ἡμῶν πολιτικὸν σύστημα ὀλεθροῦ καὶ ἀνάξιον ἔθνος χριστιανικὸν καὶ πεπολιτισμένον.

ΤΟ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΟ ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΤΟΥ Κ. ΜΟΡΤΩΝ

Νομίζοντες, ὅτι εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἡμεριδίου ἡμῶν παρέχομεν εὐριστον ἀγαθισμα, ἀναδημοσιεύομεν τινὰ ἐξ ἀνταποκρίσεως ἐκ Λονδίνου πρὸς ἀττικὴν συνάδελφον, ἀναφερόμενα εἰς τὴν ἐμπορίαν τῶν ὀπῶν. Καθ' ὅσον ἐξεύρομεν ἢ ἐργασία αὐτὴ ἐν Κύπρῳ ἐκτελεῖται ἐν σμικροτάτῳ κύκλῳ ὀπῶρι καὶ μόνον σταφυλαὶ ἐξάγονται ἐκ Κύπρου, ἀποστελλόμεναι εἰς Συρίαν καὶ Αἴγυπτον ἢ εἰς εὐρύτερον κίλον καὶ ἢ εἰς πλείονερα εἶδη ἐργασία, ἀπαιτοῦσα ὅμως ἰδιαιτέρην παρασκευὴν καὶ προσπάθειαν, ὑπάρχει σχεδὸν ἀγνωστος παρ' ἡμῖν. Ἐπιθυμοῦντες τὸ ἐρ' ἡμῖν νά συντελωμεν

καὶ ὑποβοηθῶμεν τὸ ἐπιχειρηματικὸν ἐν τῷ τόπῳ πνεῦμα ἀναδημοσιεύομεν ὅτι ἤθελε φανῆ ἡμῖν συμβάλλον πρὸς τοῦτο, πεποιθότες, ὅτι ἐξυπηρετοῦμεν τὰ καλῶς νοούμενα συμφέροντα τῆς νήσου ἡμῶν.

Οὐκ. Μόρτων ἀγαθὸς ὡς Βρετανὸς καὶ ἐπιεικὴς ὡς χριστιανὸς, ἠθέλησε νά μᾶς ὁδηγήσῃ καὶ εἰς τὰς παρὰ τὰ Γραφεῖά του ἀποθήκας νωπῶν καρπῶν, ὡς νά μᾶς ἐλεγε τί ἄλλο δύνασθε νά κάμετε μετ' ὅσον ἤλιθον καὶ τὴν ἀθάνατην γῆν σας.

Ἰδίως εὐάρεστον φθόνον μᾶς ἐπροξένησεν ἡ θέα νωπῶν σταφυλῶν ἰσπανικῶν, εἶδους τοῦ ἰδικοῦ μας ραζακιοῦ, ἀλλὰ γουδρόφλοῦδου καὶ σχεδὸν βαναύσου, διαφοράς πολὺ μεγαλειτέρας μετὰ τὸν ἰδικὸν καὶ ἐκείνου, καὶ τῶν μετὰ τὸν ἰδικὸν καὶ τοῦ περιφρόνου τσαουστοῦ τῆς βυζαντινῆς Χρυσουπόλεως. Αἱ ἰσπανικαὶ αὐταὶ σταφυλαὶ ἦσαν ἐντὸς μικρῶν βαρελιῶν παραγεμισμένων ἀπὸ ροκανίδια φελοῦ.

Καὶ πόσω διαρκοῦν; ἠρωτήσαμεν.

—Ὅτι τὰς ἔχομεν μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου!

—Καὶ εἶνε ἀσφαλῆς ἢ μεταφορὰ τῶν;

—Ὅταν μᾶς ἐρωγῶνται πρὶν τὰ παραλάβωμεν, ἀνοίγομεν δύο τρία βαρέλια, καὶ ἔταν τὰ εὐρωμεν εἰς καλὴν κατάστασιν, διατάσσομεν τὴν παραλαβὴν. Συνήθως σπανιώτατα εὐρίσκομεν γαλασμένα.

Ἐξητάσαμεν τὰς τιμὰς καὶ ἠύραμεν ὅτι ἐάν εἰσῆγτο καὶ παρ' ἡμῖν ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς εξαγωγῆς, ὁ ἀμπελοκτῆμων θά ἠδύνατο νά πωλήσῃ τὰς σταφυλάς του, καὶ πρὸς πενήντα λεπτά τὴν ὀκτῶν ἀρχικῶς, τῆς τιμῆς εἰς ἣν πωλεῖται ἐνταῦθα καλυπτύσης ὅλα τὰ κέρδη τῶν διαμέσεων.

Πόσον ὀλίγη γνώσις χρειάζονται, πόσον ὀλίγη θέλησις, πόσον ὀλίγη ἐνέργεια, διὰ νά χρησιμοποιοῦν ἕνας τόπος τὰ προϊόντα του καὶ νά μὴ περιέρχεται εἰς κατάστασιν ἐξαγριώσεως ἐλλείψει πόρων ζωῆς. Ἰδοὺ ὅτι οἱ ἐν πολλοῖς βαρβαρώτεροι ἡμῶν Ἴσπανοὶ, τὰ θύματα τοῦ κλήρου καὶ τῶν βασιλέων τῶν, τὰ θύματα τῆς πολυκοιρα-

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Αί άρχαί κατηλθον από του Τρωό-
δους εις Λευκωσίαν.

—§—

Πάν πλοϊον προερχόμενον εξ οίου-
δήποτε λιμένος ή μερως της Άκτής
της Προποντίδος, της κειμένης μετα-
του Σκουτάρεως, εξαρουμένου, και
Παντέρμων, συμπεριλαμβανομένων, ύ-
πεβάλλεται εις δεκαήμερον κάθαρσιν,
ήτις θά τελήται έν Λάρνακι.

—§—

Τήν παρελθούσαν πέμπτην κα-
τέπλευσαν τό άπόπλοϊον «Sailor
Prince» της έταιρίας «Prince Line»
και τό «Δάνκελτ», κείσαν και τας
εξ Εύρώπης γραμματοπήρας.

—§—

Ο έν Λάρνακι γνωστός και εύγενής
νέος κ. Ιάκωβος Βρουνώνης ένυμφήθη
έν Ιταλία, ένθα διαμένει από τινων
έτων μετά της δεσποσύνης Ματθίλδης
Bernaseoni. Οί έν Λάρνακι φίλοι του
εύχονται πρὸς τούς νεονύμφους εύτυχη
και μεστόν αγαθών τόν συζυγικόν
βίον.

—§—

Τήν εβδομάδα ταύτην έγινοντο αί
κατά του Γαλλούρη κατηγορίαί ένώ-
πιον του έν Λευκωσία κακουργολογί-
ου. ή πρώτη επί άποπειρά δολοφονίας,
και ή έτέρα επί φόνου. Το δικαστήριον
κατέδικον τούς δύο πρώτους ή
την κατηγορίαί εις δέτων είρατήν, διά
δέ την έτέραν εις θάνατον. Τρίτη τις
κατηγορία κατά του Γαλλούρη άπε-
σύρθη ύπι του δημοσίου κατηγορού
μετά την εις θάνατον καταδίκην του.

—§—

Η έν τῷ χωρίῳ Αραδίππου κατ'
έτος τελουμένη πανήγυρις του Απο-
στόλου Λουκά έγινετο και τρίτος λίαν
πολυπληθής.

—§—

Διά του άγγλικού «Δάνκελτ» έπα-
νέκαμψεν ένταύθα ο κ. Ε. Χόαρ. Γεν.
Διευθυντής τῶν ταχυδρομείων, μετά
της Κυρίας του.

—§—

Από 1ης Θόβριου ανέλαβε τά καθή-
κοντά του ως γραμματέυς του Διοικη-
τού ο κ. Αγ. Α. Χριστοφίδης.

—§—

Τήν παρελθούσαν πέμπτην άνεχώ-
ρησαν εκ Λεμεσού τά από του σαβ-
βάτου ήγκυροβολημένα αύτέθι άγγλι-
κά θωρηκτά «Τραπαλγά», «Χούτ»
και «Καμπεράουν». Εκ τούτων τά
μειν δύο πρώτα κατηλύθησαν εις Με-
λίτην, τό δέ τρίτον εις Ναύπλιον.

—§—

Τήν παρελθούσαν εβδομάδα διεπρά-
χθη φόνος έν τῷ διμερίσματι Κυπρί-
ας κατά τινος Οθωμανού, την δε κυ-
ριακήν κατά τινος Χριστιανού έν τῷ
χωρίῳ Πάγνα της επαρχίας Λεμεσού

—§—

Χρηστή και ένόρετος διάπαινα έτε-
λεύτησε την παρελθούσαν εβδομάδα, ή
ISIDE A. MURAT, βήμισσα εις
βαθύ πέθος συζυγόν και εξ άνήλικα
τέκνα. Η κηδεία της μακαριτίδος έ-
γένετο σεμνοπρεπής έν τῷ έ. Λάρνακι
ναῶ τῶν Καθολικῶν, κατ' αυτή, δε
προσῆλθον οί τιμώντες τός άρετάς
αύτης.

Πρὸς τούς συγγενείς της άποθανού-
σης έκρρίζομεν τά ειλικρινή ήμῶν
συλλυπητήρια, αύτῆ δ' έπιφωνούμεν:
Γαίαν έχοι έλαφράν!

Η ύπὸ τῶν κ.κ. Γ. Μ. Κωνσταντι-
νίδου και Ι. Ιωαννίδου έκπενήλεισα
«ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥ-
ΠΡΟΥ», πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν
σχολείων, εύρίσκεται πρὸς πώλησιν
παρά τούς ιδίους, και έν τῷ βιβλιοπω-
λείῳ της «Αληθείας» έν Λεμεσῷ.

Τὸ βιβλίον τούτο αποτελείται εία τεσ-
σάρων και πλέον τυπογραφικῶν φύλ-
λων, τιμᾶται δέ έντὶ ὅ γροσίον.

«Δησίμε κ. Συντάκτα του «Νέου Έθνους.»

Μετ' αἰρίας πραγματι άγνωμεν
έν τῇ «Ένώσει» διαμαρτυρήσιν του
κ. Κ. Α. Λοίζου κατά της εκδόσεως
εισιτηρίων, ήν κατόπιν πολλῶν παρα-
κλήσεών μας ανέλαβεν ο κ. Π. Θ.
Νικολαΐδης. Εκ τούτου πεινόμενα ότι
ο κ. Κ. Α. Λοίζου έθιμμεται ὅσα τῷ
συμφέρουσι και λησμονεῖ ὅσα δέν τῷ
συμφέρουσι.

Εθιμμεται λ.χ. ὅτι κατά την έν
τῇ Μητροπόλει συνεδρίασιν εξιλέγη
ὡς εκδότης τῶν εισιτηρίων και ὅτι
έγένετο επί τούτω και πρακτικόν, λη-
σμονεῖ δέ ὅτι κατόπιν μας έβεβαίωσεν
ὅτι τῷ εἶνε αδύνατον νά εκδόη τά εἰ-
σιτήρια. ὅπῳταν δέ τῷ παρετηρήθη,
ὅτι πρέπει νά έκτελέσῃ τό καθήκόν
του, ήρητήη και πάλιν έπιμόνω, πα-
ρόντος και του κ. Π. Θ. Νικολαΐδου,
ὅ, και υπέδειξεν ὡς άραδίον διά την
έκδοσιν τῶν εισιτηρίων. «Αλλ' ούχ
ήττην και έν αύτῇ τῇ Μονῇ έπέμεινε
άρουμενος ο κ. Κ. Α. Λοίζου προσθέ-
σας μάλιστα, ὅτι δέν έπιθυμεί νά ζυ-
λισθῇ χάριν τῶν εισιτηρίων. Εκτός
ήμῶν έχομεν νά υποδείξωμεν αὐ-
τῷ και πολλά άλλα άτομα πρὸς αἰ-
πιν ὅτι δέν δέχεται την έκδοσιν τῶν
εισιτηρίων.

Ο κ. Π. Θ. Νικολαΐδης έδέχθη κα-
τόπιν παρακλήσεω, ὡς εἶπομεν, την
προτίθα ταύτην άριθ. παρητήρησιν αὐ-
τεβούλωσ ο κ. Κ. Α. Λοίζου και δι-
καίως σήμεραν άπορούμεν διά την ὡς
άνω εἴρηται δημοσιευθεσαν έν τῇ «Ε-
νώσει» διαμαρτυρητήν του

ΘΕΟΦ. Σ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ Χ' ΣΑΒΒΑΣ.

Έν Λάρνακι τῇ 21 θόβριου 1894.

Κύριε συντάκτα του «Νέου Έθνους.»

Η γνωστή παρ' ήμῶν τυπογραφική
έφημερίς, ήτις εκδίδεται πρὸς ὅ εἶδος
της δημοσιογραφίας, έδωκε πάλιν εἰς

σχάτως τράνα δείγματα της έμπα-
θοῦς και έπονεϊδίστου πολιτικῆς της,
ήν τῶσάνεις έστῆλίτευσαν πᾶσαι ά-
νεξαιρέτως αἱ της Κύπρου έφη-
μερίδες. Εύτυχῶς δ' έγνωρίσεν άρ-
κούτως τό Κυπριακόν δημόσιον κατά
πόσον ή αλήθεια, ή άμεροληψία και
ή δικαιοσύνη χαρακτηρίζουσι πάν έτι
γρᾶρ: ή έν λόγῳ έφημερίς και ὡς εκ
τούτου τά κατά προσώπων γραφόμενά
της οὐδέμ. αἰ. αξιούνται πιστεως ή
προσοχής ή άπαντήσεως. Έσκοπε κα-
τά τό δὴ λεγόμενον ύπὸ λύπης, διότι
ήνοιξε τό ελληνικόν σχολείον και μεθ'
ελας τας προσπάθειάς της δέν έμει-
ναν άεργοί τινές τῶν διδασκάλων, οὗς
βδελύσσεται και μισεῖ μέχρι θανάτου
ὁ έλευνός συντάκτης της.

Τινές πολιταί.

Λάρνακι τῇ 22)3 θόβριου 94.

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΤΣΑΡΟΥ

«Ὡς εκ της επίδειξσεως της άσθε-
νείας του Γάβρι έματαιώθη τό εις
Κέρκυραν ταξιδίόν του, καθότι τό
συμβούλιον τῶν Ιατρῶν έγνωμάτευ-
σεν, ὅτι τούτο δύνατόν νά έγη κακός
συνεπείας και οὕτως ήναγκάσθη ὁ σε-
πτές άσθενής νά διαμείνη εις Λιβιάδιαν,
ὅπῳθεν διαβιβάσσονται αἱ περι της κα-
ταστάσεως του ειδήσεις, αἱ ὅποιαι
καθ' αἴματι άπελαρρυντικαί τιβάλλου-
σιν εις μεγίστην άητυχίαν πάντας
τούς φίλους της εἰρήνης. ής Αλέξαν-
δρος ὁ Γ' υπήρξεν άίποτε πιστός πρό-
μαχος και φρουρός. Αἱ πρὸς τας άττι-
κάς συναδέλφους τηλεγραφικαί ειδή-
σεις ένῷ μέχρι της 9 Οκτωβρίου ά-
ναφέρουσιν, ὅτι πᾶσα εἰς λπίς ά-
πωλέςθη την μέν 10 και 11 άγ-
γέλλουσιν ὅτι ὁ Γ' άσθρὸς αισθάνεται τας
δυνάμεις του άνεμεουμένας την δέ 12
άλλα: παρουσιάζουσι μικράς τινας έπι-
βελτιώσεις και άλλαι παριστωσί την
θέσιν του άπελπιστικῶτάτην.

Εκ τούτων βεβαίως ειδήσεων δέν
δύναται τις δυστυχῶς αγαθόν τι νά
προβλεπῆται και εἶνε λίαν λυπηρόν
ὅτι εὐρίσκειται εις τας τελευταίας στιγ-
μάς ύπαρξείς διά σύμπασαν την άθρω-
πότητα πολυτιμοτάτη.

Έν Κοπενάγη άπηλπισθησαν έντε-
λῶς και θειρωσῆσιν ὡς άρρυκτον τόν
θάνατον. Κατά δυστυχίαν δ' εἶνε κρί-
σιμος και ή κατάσταση του μεγάλου
δουκός Γεωργίου. Η προκήπισσα Α-
λίκη, μηνητή του Τσαζάρεβιτς, άπηλ-
θεν εις Λιβιάδιαν, κατά την έπιθυμίαν
του Γάβρου ζῆ ήτατος νά εύλογήσῃ
πρὸ του θανάτου του την μελλόνου-
μον του Τσαζάρεβιτς.

Νεώτερα τηλεγραφική ειδήσις λη-
φθεῖσα ένταύθα παριστά την κατάστα-
σιν του Γάβρου εὐμερῶς, οὕτω δ' ά-
παριστά, ὅτι εις Κέρκυραν ταξείδου
του. Εἶθε προσεχῶς ν' αναγγελώμεν
εὐαρίστους ειδήσεις περι της υγείας
του πολυτιμοτάτου άνδρός.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΒΙΒΛΙΣΜΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΤΩΝ ΛΟΡΔΩΝ.

Το ζήτημα τούτο θεωρείται ως το σπουδαιότερον, όπερ μέλλει να έπασχολήται το άγγλικόν κοινοβούλιον κατά την προσεχθ. σύνοδον. Πολλοί αντιπρόσωποι του ύπουργείου, ως ο Τριβέλιαν, ο Γκρόβερς Γλάδστον, ο Λόρδος Γορδόν και ο Σάου-Λεφίερ κατέστησαν ισχυράτως το ζήτημα της βουλής των λόρδων αντικείμενον δημοσίου συζητήσεως. Όπως δήποτε, οι τρεις λόγοι των τριών πρώτων δεν παρερήθη ψηλαφητή διαβεβαίωσις, οράσις τις, εξ ης ήδύνατο τις να συμπεράνη τάς έν τω ζητήματι τούτω προθέσεις της κυβερνήσεως. Ούγούτως όμως έχει και περί του λόγου του πρέδρου της επιχωρίου διοικήσεως κ. Σάου Λεφίερ. Οστις, άγρευών την ή)17 πρό των έν Βροδφόρδη εκλογέων αυτού, ώμίλησεν ως πρέδρος του πρωθυπουργού και τούτοχρόως κατέδειξεν ότι ο πρωθυπουργός έντός έλλήνων ημερών σκέπτεται να προβή εις δηλώσεις περί του ζητήματος της άνω βουλής. Εκ των δηλώσεων του Σάου-Λεφίερ δυνάμεθα να εικάσωμεν πως περί των φρονημάτων και περί των προθέσεων του πρωθυπουργού, διότι αί λέξεις μεταρρυθμίσις της άνω βουλής, άποτελούσι, καθά παρατηρεί και ο Ν. Ε. Τόπος, ύποδήλωσιν, γενομένην άλλωστε και ύπ' αυτού του πρωθυπουργού. Ο Σάου-Λεφίερ έλήρυσεν έν Βροδφόρδη ότι ή έξουσία της άνω βουλής εδει περαιτέρω να περιορισθί. Τα σπουδαιότερα των νομοσχεδίων της κυβερνήσεως άπέρριβθησαν ύπό της βουλής των λόρδων, τού αύτη δέ κατάστασις πραγμάτων δέν δύναται πλέον να ήναι άνεκτή. Έν ή περιπτώσει άπέβαινε άναγκαία επίκλησις εις την γνώμην της χώρας, τότε δέν ήλ έπρόκειτο πλέον κατα την έπίκλησιν ταύτην μόνον περί άυτονομίας της Ίρλανδίας και των λοιπών σημείων του προγράμματος του Νεοκαστέλλου, αλλά περί του ζητήματος πως λυθήσεται το ζήτημα της άνω βουλής.

ΦΗΜΑΙ ΠΕΡΙ ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΖΙΜΙΡ ΠΕΡΙΕ.

Έν Μασσαλία κυκλοφορεί ή φήμη ότι ο πρέδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Καζιμίρ Πιερίε σκέπτεται να παραιτηθί ενθός ως συγκληθώσιν αί βουλαί. Ός λόγοι της παραιτήσεως του φέρονται ή άντιδημοτικότης του Καζιμίρ Πιερίε, ή τις επηύξησεν ισχυράτως εκ των δηλώσεων, άς έκαμεν προς τους εργάτας των άνθρακωρυχείων του, ετινεις εξήτησαν έλάττωσιν των ώρων της εργασίας των. Ούδεις σχετικός λόγος έγένετο έν τω εύρωπαικώ τύπω.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Μετά τά μεγάλα του Ρουμανικού στρατού γυμνάσια και την στρατιωτικήν επιθεώρησιν ύπό του βασιλέως, παρετέθη μέγα γεύμα τιμητικόν έν Βισλόυη κατά τό όποιον ο βασιλεύς Κάρολος της Ρουμανίας έφερε την έξης πρόποσιν:

«Μετ' αίσθηματός ύπερηφανίας διέτρεξα κατά τάς ημέρας ταύτας των γυμνασίων, τά άρχαία πεδία τω, μαχών ένθα ο μέγας πρίγκιψ της Μολδαβίας εκίρδισε την περιφανεστέραν των νικών, νίκην άποφασίσασαν τό μέλλον της χώρας και επόρασαν επί της καταστάσεως της Εύρώπης. Το όνομα του Στεφάνου Βόδζ και ή άνδρεία των στρατιωτών άντήχησε τότε άνά τον χριστιανικόν κόσμον, αί δέ πολεμικαί αύτου έκστρατεΐαι θα διαμείνωσι καθ' άπαντα τον ύστερον χρόνον έξοχον παράδειγμα της ρουμανικής φυλής. Η άνδρεία και τό πολεμικόν μένος των μεγάλων εκείνων άνδρών έκαμε τους άπογόνους των μετά 400 έτα να άποδώσωσι, διά του αίματος των, τό μεγαλείον και την άνεξαρτησίαν εις την Ρουμανίαν. Χαιρείτω λοιπόν μετ' ιδιαιούσης χαράς, έν τοις ιστορικοις τούτοις τόποις, μέγα μέρος του στρατού μου, βεβαιός ότι δέν ήλ λητμονήτη ποτέ την ύψηλήν αύτου άποστολήν.»

ΠΕΡΙ ΛΑΤΑ.

Κατά την «Ατλαντίδα», άνοίγων την σύνοδον των επισκοπικών της Νέας Γόρκης, ο σεβ. επίσκοπος Πότερ έμνήσθη του θανάτου του αρχιεπισκόπου Ζακύνθου Λάτα ως έξης.

«Ομιλών περί Άνατολής, άνακαλώ εις ήν μνήμην και άλλον τινα εκλιπόντα εκ των τάξεων της προσδοούσης εκκλησίας, δέν άν μή άνέφρον, και οι μη όντα άμερικανόν ήθέλετε με κατακρίνει. Την αύτην πρωίαν πρό ένός έτους κατεγοητεύθημεν διά της παρουσίας του αρχιεπισκόπου Ζακύνθου σιθασμιωτ. Διονυσίου Λάτα. Πέπειθα, ότι ούδεις εξ ήμών έλησμόνησε την καθολικωτάτην και άδελφικωτάτην άγόρευσιν ήν, από του βήματος τούτου, έν άλανθίστω άγγλική γλώσση, μάς άπηύθυνεν. Πρό δεκαπενθήμεριος είδοποιήθην περί της τελευτής του — άνευ τινός λεπτομερείας — και δέν δύναται να μη έκφράσω ένταύθα τάς ενάριστους άναμνήσεις του σπαίου τούτου λογίου, όστις ήν κάτοχος εξ γλωσσών, έμαθήτευσιν εις τά πανεπιστήμια της Χαϊδελεβέργης, του Στρασβούργου και Οξφόρδης, και διήγαγε πολιτείαν χριστιανού εύσεβούς, πλήρους συμπαθείας εύρείας και εύθύτητος βθεΐας διά τάς θεμιλωδεις άληθείας της πίστεως. Είς τους τοιούτους άνδρας έρείδεται ή έλπις της μεγάλης ανατολικής εκκλησίας του μέλλοντος. Άς άπαιτήσωμεν τάς παρα-

κλήσεις μας τω Θεώ, ένα τή άποστείλη πολλούς ποιμενάρχους του αύτου φρονήματος και των αύτων γνώσεων.»

Η ΣΠΡΟΓΓΟΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Ο έν τή σπυροτροπική σχολή της Ηρούστης καθηγητής κ. Ίωαννίδης, μεταβάς εις Αθήνας, προσηνέχθη να διδάξη την μέθοδον της καλλιέργειας του μεταξοσκώληκος κατά τό επικρατούς έν Ηρούστη σύστημα, άπήλθε δέ εις Μελοπόννησον, όπως εκ του συνεγγυς μελετήσθι τον τρόπον, καθ' έν ενεργείται αύτη έν Ελλάδα και ύποδείξη τά μέτρα της βελτιώσεως. Ο κ. Ίωαννίδης, έφοδισθείς διά συστατικών του ύπουργού των έσωτερικών κ. Μπουρζίδου προς τάς αρχάς Καλαμών και Λαρτίνης, θα έπισκεφθί τάς πόλεις ταύτας, θα εξετασθί τον σπόρον, τον όποιον μεταχειρίζονται, τά δένδρα τά όποια προς τροφήν τούτου καλλιεργούσι και τον τρόπον της μεταξουργίας και θα ύποβάλη περί όλων αύτων λεπτομερή προς τό ύπουργείον έκθέσιν. Θα διατυπώσθι δέ εις τό τέλος γνώμην κατά πόσον ή έν χρήσει έν Ελλάδα μέθοδος της καλλιέργειας του μεταξοσκώληκος εινε έπιτυχής και πως δύναται να βελτιωθί ή όλως άντικατασταθί.

Μετά την ύποβολήν της έθέσεως ταύτης θα σκεφθί ή έλληνική κυβερνήσις άν πρέπει να χρησιμοποιήσθι τάς γνώσεις και την πείραν του κ. Ίωαννίδου, όπως δοθί ζωή εις την βιομηχανίαν ταύτην, έν ή περιπτώσει ή θελε πισθί, ότι τούτο ήτο κατορθώτόν, ή άπέφερε δέ πραγματοποιούμενον καταφανή ώφέλειαν εις την χώραν.

Η ΓΕΩΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΦΕ.

Η άυτοκρατορική όλωμ. κυβερνήσις, ποθύσα την επέκτασιν της καλλιέργειας του καφέ, άπεράτισε να δολκιμάσθι τός έν Τριπόλει της Αφρικης γαίαις, ατινες εύρίσκονται εις τον αυτόν παράλληλον προς τάς χώρας της Γεμενης. Ηδη άγγέλλεται εκείθεν, ότι δύο κυβερνητικοί άπεσταλμένοι είδικαί δέ περί την καλλιέργειαν του πολύτιμου φυτού, έφθασαν εις Τρίπολιν της Αφρικης και ήρξαντο επειωρύνετες τάς γαίαις, όπως εκλιζώσι τάς κατιλλήλους προς σποράν.

ΑΤΜΟΝΑΟ-Ι-ΚΠ ΕΓΓΑΙΡΕΙΑ ΕΝ ΣΥΡΙΑ.

Είς των προχόντων Βηρυτουό όνόματι Σουκρή Γιαχούς έρίντης εκήτησε τό προνόμιον ίδρύσεως άεμοπλοικής εταιρίας, ή όποια θα έκτελή την άετοπλοικήν ύπηρεσίαν των πικραλιών της Συρίας. Η πρότασις αύτου έγινετο άποδεκτή και συνετάχθη τό σχετικόν συμβόλαιον και ή συγγραφή τά όποια άπισταλήται εις τό ύπουργ-

γείον των ναυτικών προς εξέτασιν. Το ύπουργείον επήνεγκε τάς εκής δύο τροποποιήσεις. Πρώτον έθεώρησεν άναγκαίον να αναδιβάσθι εκ 10 εις 20 ο)ο τό ποσοστόν, όπερ ο αίτούμενος τό προνόμιον άνέλαβε να πληρώνη εις την κυβερνήσιν, εκ των καθαρών κερδών, δεύτερον δέ προσέθετο και όρον, ότι τα άεμοπλοια της Μαγασούε θα προσεγγίζωσι δωρεάν επί των προκυμιών, άπεδωρών και λοιπών, όσα ή εταιρία ήθελε κατασκευάσει προς χρήση των ιδίων αύτης άεμοπλοίων. Ο προνομιούχος διά της συγγραφής αύτου αναδέχεται να πληρώσθι και 8 ο)ο των καθαρών κερδών εις τό ταμείον του πτωχοκομείου.

Π περί δήθιν προληφθείσης άποπειρας κατά του Σουλτάνου είδήσις του Λαδίας, ήν και ήμεεις είδημοσιεύσαμεν, διαψεύδεται επισήμως ύπό της έν Παρισίοις Όθωμανικής πρεσβείας.

Τά «Τελευταία Νέα του Βερολίνου» άγγέλλουσιν ότι όλως εξαιρετική τιμή θα άποδοθί εις τον νεαρόν βραβιέα της Σερβίας κατά την έν Πότσδαμ διαμωήν του. Έν κυνηγητική έκδρομή μετά του άυτοκράτορος, θα τω δοθί ή εύκαιρία να φονύσθι μίαν των σπανίων λευκών ελάφων του Wildpark παρά τό νέον άνάκτορον. Η τιμή αύτη άπενεμήθη πρό έτών εις τον βασιλιά της Σουηδίας.

Κατά τηλεγραφικήν είδήσιν εκ Λιόβιας παρα τό πικυρόν του άσθενούτος Γάρου συνίρρευσαν ού μόνον Μεγλειότητες και Γψηλότητες αλλά και πλείστοι άνταπακριταί ρωσικών άγγλικών και γερμανικών έφημερίδων.

Κατά τάς εκ Σοφίας είδήσεις των Ευρωπαικών φύλλων, αί Βούλγαροι εινε άπηλπισμένοι με την κατάστασιν της υγείας του Γάρου. Ηάσα έλπις ταχείας μετά της Ρωσίας συμφιλιώσεως άπώλετο, λαμβανόμενου ύπ' όψιν ότι ούδ'μία ποτέ Αντιβασίλεια θα έρριψοκινδύνευε εις τόσον σεβαρόν ζήτημα ή μόνος αύτός ο άυτοκράτωρ.

Κατά τάς εκ Βερολίνου είδήσεις, ο επίσκοπος «Reichsanzeiger» άγγέλλει ότι ή Γαλλική Κυβερνήσις άπένειμεν εις τον έν Παρισίοις στρατιωτόν άκόλουθον της Γερμανικής Πρεσβείας ταγματάρχην Σούσκεν, τό παράσημον της Λεγεώνας της τιμής, ότι δέ και του Γερμανού άυτοκράτορος την άδειαν του να δεχθί και ιφίρη αύτόν. Η πράξις αύτη της Γαλλικής Κυβερνήσεως συσχετίζεται άναμφίδωλος με την ύπό του άυτοκράτορος Γουλιέλμου παρασχεθείσαν συγγνώμην εις τους δύο Γάλλους αξιωματικούς, τους συλληθέντας και καταδικασθέντας επί κατασκοπείας και με την στάσιν της Μεγλειότητός του επί τή εύκαιρία του θανάτου του Ηρόδρου Καρού και του στρατηγού Μάκ Διαών.

